

eZine
of Modern Texts in Translation

March 2015

Merryn Williams

translated into Romanian by
MTTLC graduate students

© MTTLC <http://revista.mttlc.ro/>

Translation Café, Issue **139**
Poems by **Merryn Williams**
Translated into Romanian by MTTLIC graduate students

1

eZine of Modern Texts in Translation

Director
Lidia Vianu

Editor-in-Chief
Violeta Baroană

ISSN 1842-9149

Issue 139
March 2015

Issue Editor
Cristina Drăgoi

© MTTLIC
© The University of Bucharest

Poems by **Merryn Williams**
translated into Romanian by
MTTLIC graduate students
**Diana Apetroaei, Mădălina Bănuțu, Eliza
Biță, Alina Diaconescu, Flavia Hemcinschi,
Maria Lucescu, Georgiana Ursu
and Ana Vartolomei**

Proofreader:
Mădălina Bănuțu

IT Expertise:
Simona Sămulescu

March 2015

Translation Café started in the year 2007, as the magazine of the MA Programme for the Translation of the Contemporary Literary Text (MTTLC), at the University of Bucharest.

The eZINE consists of translations by graduate students of MTTLC, as a prolongation of their activity in class. They are meant to give the graduates a taste of their future profession, and also to increase their sense of responsibility for a translation they sign under their own name.

The texts are translated from or into English, and belong to all literary genres – fiction, poetry, literary criticism, as well as the drama, the essay. The focus is on Modern Literature, broadly meaning the 20th and the 21st centuries: Romanian, British, and American among others.

MTTLC
Masteratul pentru Traducerea
Textului Literar Contemporan
mttlc.ro

<http://www.masterat.mttlc.ro/>
<http://revista.mttlc.ro/>
<http://www.editura.mttlc.ro/>

For comments or suggestions, please contact the publisher lidia.vianu@g.unibuc.ro

March 2015

Poems by
Merryn Williams

Translated into Romanian by
MTTLG graduate students

*Diana Apetroaei, Mădălina Bănuțu, Eliza Biță,
Alina Diaconescu, Flavia Hemcinschi,
Maria Lucescu, Georgiana Ursu
and Ana Vartolomei*

**Translation
Café**

March 2015

VIRICONIUM

Eighty-five years is nothing, an imperceptible
blink on the face of the stone god of history.
I say it does not count. Greater stretches of time
have passed, since the Romans abandoned Wroxeter.

Eighty-five years ago saw a student cycle
the long, dusty, carless road from Shrewsbury;
blue September, the Wrekin as it is today,
dew glistening on the mounds, similar sheep grazing
between the bath-house walls of the ruined city.

This was better than Latin. He scoured the site
for iron keys, a fragment of dark-red pottery,
a coin, stamped with the image of the goddess Luna;
urged his brother, think what we may be missing,
the great find of the century!

Some of his finds got into the town museum,
can be seen there in dusty glass containers,

VIRICONIUM

Optzeci de ani e-o nimica toată, un clipit imperceptibil
pe chipul zeului împietrit al istoriei.
N-are importanță; vreme multă a trecut
de când romanii au abandonat Wroxeterul.

Acum optzeci de ani, un student mergea cu bicicleta
pe drumul lung, prăfuit și fără mașini din Shrewsbury;
un septembrie mohorât, pe colina Wrekin așa cum este astăzi,
pe munții lucind a rouă, oile pășteau
între zidurile băilor din ruinele orașului.

Era mai bine decât ora de latină. El a cercetat împrejurimile,
căutând chei de fier, bucați de ceramică arămie,
o monedă cu chipul zeiței Luna;
și-a zorit fratele, spunând: „Gândește-te,
marea descoperire a secolului ar putea fi a noastră!”

O parte din ce-a găsit a fost dus în muzeul orașului,
pot fi văzute acolo, în recipientele de sticlă prăfuite,

mixed up, not labelled with his name, Wilfred Owen.

The boy picked up his steel horse,
made his way through summer darkness back to Shrewsbury.
School was next day, and war was a barbarous game,
fit only for the Romans.

amestecate, neetichetate cu numele său, Wilfred Owen.

Băiatul și-a ridicat bicicleta de oțel,
croindu-și drum înapoi spre Shewsbury, prin întunericul verii.
A doua zi avea ore, iar războiul era un joc barbar,
potrivit numai pentru romani.

Traducere de Georgiana Ursu

Translation
Café

March 2015

GETTING SMALLER

Light is drawing back from the corners of your room,
revealing less and less, and you hate glasses.
You carry the printed sheet to the window,
hold it at a distance.

You are my contemporary, or nearly,
yet you fumble, while I see clearly.
More than the odd line, or bag under the eye,
these are the signs by which I mark your ageing.

The little sisters who were to have been your bridesmaids,
grown up and with their own husbands.
Our jokes about our old headmistress
(how old now?), the receding line of birthdays.

That much time couldn't have passed? But it has. I remember
lamps in my grandmother's house, before our own age reached
her.

We grew accustomed to them in the end, avoided

ÎNGUSTARE

Lumina se strânge în colțurile odăii tale,
dezvăluind din ce în ce mai puține; urăști ochelarii.
Te apropii de fereastră, ținând foaia imprimată
la distanță.

Suntem contemporani, sau pe-aproape,
și totuși tu orbecăiești pe-ntuneric, în timp ce mie mi-e totul
limpede,
Chipu-ți straniu și cearcănele de sub ochi,
mă-ndeamnă să cred că-mbătrânești.

Surorile mai mici, care urmau să-ți fie domnișoare de onoare,
au crescut și și-au găsit proprii soți.
Glumele noastre despre bătrâna directoare,
(cam cât o fi de bătrână acum?) scad șirul zilelor de naștere.

N-ar fi putut trece atâta timp? Și totuși a trecut. Mi-amintesc
lămpile din casa bunicii, înainte să-i prindem vârsta din urmă.
Am crescut cu ele, evitând

the glare of electricity.

Small, lightless rooms they had in another century;
low, sloping ceilings; tiny windows; daylight
filtered through diamond panes - how many
ruined their sight, reading or sewing by lamplight?

It goes and does not return.

Gradually, sky and sea are drained of colour;
the lumps of amethyst fade, the light
ebbs back. Your room is getting smaller.

lumina electricității.

Odăi înguste, întunecate aveau în trecut,
tavane joase, înclinate; ferestruici; lumina
pătrundea prin geamul ca de diamant. Oare câți
și-au deteriorat vederea, citind sau cosând la lumina lămpii?

Ce-a trecut, trecut să fie.

Treptat, culorile cerului și mării se scurg,
bucățile de ametist dispar, iar lumina
se estompează. Camera ta se-ngustează.

Traducere de Georgiana Ursu

Translation
Café

March 2015

GRANDMOTHER'S HOUSE

I reconstruct the house; it has fallen.
The pear trees, the dark pantry with jars of Devonshire cream,
the green glass ball in the garden
for weighting nets; this had been a fishing town.

We used to walk to the silted-up estuary,
drop bread for the swans, or watch them diving
under the sixteen arches of the bridge,
and hear of a great-great-uncle, drowned off Appledore.

It's all there; the sunless dining-room
with its purple picture of Exmoor, which I loved passionately;
the gleaming oak sideboard, and me playing patience,
not myself but one of the grandchildren.

First it was divided - too big for one old lady -
and eventually she died in another place,
her willow-pattern and brass scattered
between half a dozen households.

CASA BUNICII

Construiesc din nou casa ce-a căzut.
Perii, beciurile întunecoase cu borcane de smântână de
Devonshire,
biluța verde de sticlă din grădină
pentru cântăritul năvoadelor; acesta fusese un orașel de pescari.

Obişnuiam să mergem până la estuarul plin cu nămol,
să aruncăm pâine lebedelor sau să le privim scufundându-se
sub cele şaisprezece arcuri ale podului,
şi auzind poveşti despre un stră-stră unchi înecat, Apolodor.

Totul e-acolo; sala de mese neluminată de soare,
cu un peisaj purpuriu din Exmoor, care-mi plăcea la nebunie;
dulăpiorul din stejar care lucea, iar eu jucând Solitarie,
nefiind eu însămi, ci unul dintre nepoţi.

La-nceput a fost împărţită, prea mare pentru o doamnă în vârstă
şi, în cele din urmă, a murit altundeva,
salcia sa şi iarba s-au risipit

I am reluctant to go back there, walk
through the covered market where she bought eggs and daffodils
to the other side of the High Street
where the road has been widened, the house swept away.

între o jumătate de duzină de gospodării.

Nu-mi vine să mă întorc acolo, să merg
printre tarabele de unde ea cumpăra ouă și narcise,
către cealaltă parte a străzii,
unde drumul se lățea, iar casă rămânea în urmă.

Traducere de Georgiana Ursu

Translation
Café

March 2015

HANG-GLIDERS

The boy scouts gone; the range of hills forsaken
as far as eyes can strain, and further,
apart from one man chopping bracken,
and, overhanging the burned heather
this scarlet blot, shutting the sun out, like
some giant moth let loose on Offa's Dyke.

He rises, floats above the empty valley.
Air currents hold him, clearing swathes of mist
to show the towers of Longtown and Llanthony,
small squares of light in that immense abyss.
Cramped cells, black volumes that a lonely clerk
read all night through. Flying was devil's work.

You watch, and almost think the wind might take him
across the Severn's mouth, from Wales to Wiltshire,
to where the monk of Malmesbury lies broken,
who, in his home-made wings, climbed that tall tower,
looked out, and launched himself into the sky,

DELTAPLANE

Cercetașii nu mai sunt; lanțul de dealuri părăsit
cât vezi cu ochii și în depărtare,
în afara unui bărbat care taie ferigi,
iar peste iarba neagră arsă atârână
această pată stacojie, care blochează soarele, ca
o molie uriașă lăsată liberă prin Offa's Dyke.

Se înalță, plutește peste valea pustie.
Curenții de aer îl poartă, ridicând perdeaua de ceață,
scoțând la iveală turnurile din Longtown și Llanthony,
mici pătrățele de lumină în acel abis nemărginit.
Chilii înghesuite, cărți negre pe care un cleric singuratic
le-a citit de-a lungul nopții. Zburatul era lucrarea diavolului.

Te uiți și aproape că-ți închipui că l-ar putea duce vântul
peste gura de vărsare a râului Severn, de la Wales la Withshire,
acolo unde călugărul din Malmesbury zace zdrobit,
cel care, cu aripile lui făcute de mână, s-a urcat în acel turn
înalt,

nine centuries since, to prove a man could fly.

s-a uitat afară și s-a aruncat spre cer,
acum nouă secole, să demonstreze că și omul poate zbura.

Traducere de Maria Lucescu

Translation
Café

March 2015

THE LAST SENSE TO GO

He heard the nurses, tiptoeing round the bedstead,
sank deeper, sensed the small sounds of the ward,
and further, sirens echoing over the city,
snow deadening the wires,
doors slammed, blood and plasma gradually draining away.

They were going to disconnect
the tubes. He knew it and could not stop them.
His eyes did not flicker as they drew
the curtains, unclipped the chart he could no longer see.

He heard voices he knew,
recouped, was aware of a small group standing decorously
at the foot of his bed. No need
to whisper; he is no longer aware of anything
he heard them say as they pulled the tubes
out.

CE-AM SIMȚIT ÎNAINTE SĂ PLEC

Le-a auzit pe infirmiere, mergând pe vârful picioarelor,
s-a cufundat și mai adânc, a perceput micile sunete ale sălii de
spital,
și în depărtare, sirene răsunând peste tot prin oraș,
zăpada astupând firele electrice,
uși trântite, sânge și plasmă scurgându-se încet-încet.

Voiau să-l deconecteze
de la aparate. Știa și nu putea să le oprească.
Ochii lui nu au clipit în timp ce trăgeau perdelele și au scos
agrafa de la fișa medicală pe care nu o mai putea vedea.

A auzit voci pe care le cunoștea,
s-a dezmeticit, era conștient de un grup mic care stătea respectuos
la capătul patului lui. Nu e nevoie
să se vorbească în șoaptă; nu mai e conștient de nimic
din ce a auzit că spuneau în timp ce scoteau tuburile.

Traducere de Maria Lucescu

Translation
Café

March 2015

BIOGRAPHER

I sense her. She stands behind me but doesn't know
how the book ends. Look round and she'll disappear.
Reading over my shoulder, she seems puzzled;
1998? - that's the wrong year.

Dead of night, and I'm in a room of the town house
she worked in. Her pens are dry, fireplace swept out.
A daddy-long-legs flops on the desk, attracted
by the steady glare of my anglepoise lamp.

And we've arrived at a hot Victorian summer,
1883 I think; magnolia shade
in the garden, hansom cabs, evil news from India,
and black-clothed strangers stopping at her gate.

I see you are reading my diaries, and letters
not addressed to you. The house-dog growled
faintly as I came upstairs, but it makes no difference,
locked doors and window-chains will not keep me out.

BIOGRAFA

O simt. Stă în spatele meu dar nu știe
cum se termină cartea. Te uiți în jur și o să dispară.
Citind peste umărul meu, pare confuză;
1998? - e greșit anul.

Miezul nopții și eu sunt într-o camera a casei de la oraș
în care a lucrat ea. Stilourile ei sunt uscate, șemineul e curățat.
Un păianjen cu picioare lungi cade zgomotos pe birou, atras
de lumina orbitoare și constantă a lămpii mele cu braț flexibil.

Și iată-ne într-o vară victoriană foarte caldă
în 1883 cred; nuanțe de magnolie
în grădină, birje, știri proaste din India
și străini îmbrăcați în negru oprindu-se la poarta ei.

Văd că îmi citești jurnalele și scrisorile
care nu-ți sunt adresate ție. Câinele de casă a mârâit
ușor când urcam la etaj, dar nu contează,
uși încuiate și lanțuri la fereastră nu mă vor ține afară.

I too was a writer, and know the subject
is passive, unvarying, and can't answer.
Whatever insult you throw, I can but take it;
all power is given to the biographer.

But why do you quote dates from the distant future?
And why may I not see the last chapter?

Și eu am fost scriitoare, și știu că subiectul
este trecător, neschimbător, și că nu pot răspunde.
Orice jignire mi-ai aduce, nu am decât să îndur;
toată puterea este în mâna biografului.

Dar de ce citezi date din viitorul îndepărtat?
Și de ce nu am voie să văd ultimul capitol?

Traducere de Maria Lucescu

THE GHOST BEGINS TO SPEAK

I'll stay till you come, like a book that sits unobtrusively
on the same shelf for decades. If you're late,
my name will still be in the street directory;
while you consider your next step, I'll wait.

If you want to see my death certificate
it's there; the processes accurate and quick.
There are still things my eyes dwelled on; the blanched and
brilliant
moon, and those great slabs of London brick.

Delve deeper, you may retrieve a fuzzy photograph
and contemplate my outline, not my soul.
My dates spread out, to sum up in a paragraph.
You want my story? You'll never know it all.

FANTOMA PRINDE GLAS

Mai stau până vii, ca o carte care stă zeci de ani pe același raft
fără să iasă din rând. Dacă întârzii,
numele meu va fi tot în repertoar;
până te gândești la pasul următor, aștept.

De vrei să-mi vezi certificatul de deces
îl găsești acolo; proceduri rapide și exacte.
Mai sunt acolo lucruri pe care mi-au zăbovit ochii; luna înălbită
și
strălucitoare, dar și dalele imense de cărămidă din Londra.

Sapă mai adânc și poți găsi o fotografie neclară
și-mi poți contempla conturul, nu sufletul.
Iubirile mi s-au împrăștiat, ca să fim succinți.
Îmi vrei povestea? Nnicând nu vei ști totul.

Traducere de Eliza Biță

Translation
Café

March 2015

THE MERCHANT

They didn't know that I cursed inwardly
when my enemy put his knife away, and the lookers-on
thronged round cheering, congratulating me,
though my smile was a poor unconvincing thing, and my heart
leaden.

But for the shallow word-play of that lawyer
they would have named their first child after me
and I would have had my shrine, somewhere
in the gold-fretted darkness of San Marco
where generations would have honoured me
and painters taught the yet-to-be-born
my story, the man who gave his life for his friend;
and that would have been worth dying for,
worthier than all my ships, stuffed with slaves and tobacco.

Now I remain the odd one out for ever,
sad-faced, flanked by all those brightly-dressed couples,
their bawdy conversation and loud laughter.
Shylock understood; he too was a tainted wether.
We couldn't fit in, he and I; those we loved

NEGUSTORUL

Nu mi-au știut blestemul din gând
când dușmanul lăsă cuțitul, iar curioșii
se îmbulziră roată strigând urale, felicitându-mă,
deși inima grea nu-mi permitea decât schița unui zâmbet.
De n-ar fi făcut avocatul un străveziu joc de cuvinte
și-ar fi botezat primul născut după mine
și-aș fi avut propriul meu altar, undeva
în întunericul cu podoabe aurite din San Marco
unde generații întregi m-ar fi adorat
iar pictorii le-ar fi spus celor ce se vor naște
povestea mea, a omului ce și-a dat viața pentru prietenul lui;
și pentru astea ar fi meritat să mor,
mai mult decât pentru toate corăbiile mele, încărcate cu sclavi și
tutun.

Acum rămân pe veci proscrisul ciudat,
posomorât, între toate cuplurile alea cu haine-n culori vii,
discuțiile lor obscene și râsul lor strident.
Shylock înțelegea; era un berbec murdar.
Nu ne puteam integra noi doi; cei pe care-i iubeam

cleared out, first taking what they could get; my friend, his daughter.

Leave them, wander beneath the pock-marked face of that moon, drowned in the canals of Venice, that gleams on rich stuffs spilled across the ocean, and hug the secret knowledge that the poet, to please his company, wrote the wrong ending.

spălau putina, luând ce puteau să apuce; prietenul meu, fiică-sa.

Să-i lăsăm să hoinărească sub chipul ciupit de vărsat al lunii, înecat în canalele din Veneția, lucind în comorile răspândite prin ocean, și să îmbrățișeze înțeleptul secret cum că poetul, pentru a-și mulțumi publicul, a greșit finalul.

Traducere de Eliza Biță

Translation
Café

March 2015

THE LATIN MASTER'S STORY

You see that man? The one with the exhibition
all season at the Museum of Modern Art?
I knew him years before he became famous.
Does that surprise you? There's more to it than that.

'Decadent' was what the Nazis called him.
His work was banned, his life was under threat.
A little group of admirers determined somehow
to save him. But there's more to it than that.

I went to Europe, fixed up papers, visas.
Refugees mobbed me. He and his wife got out.
A week later, I was expelled; in the same winter
America joined the war. And that was that.

No, we're not in touch. He's been among the elite now
for years. You see that sculpture, wings strained out?
The rags, scraps are discarded; the everlasting
bronze still stands poised to leap from earth - like that.

ISTORIA MAESTRULUI DE LATINĂ

Îl vezi pe omul ăla? Cel cu expoziția
permanentă la Muzeul de Artă Modernă?
Îl știam de ani buni până s-ajungă celebru.
Te miră? Mai am surprize.

„Decadent”, așa i-au spus naziștii.
Munca-i fu interzisă, viața în pericol.
Cumva se hotărâra câțiva admiratori
să-l salveze. Dar povestea nu sfârșește aici.

Plecai în Europa, pusei la punct acte, vize.
Mă aclamară mulțimi de refugiați. El și soția scăpară.
Fusei exclus într-o săptămână; tot în iarna aceea
America intră-n război. Și asta a fost totul.

Nu, nu ținem legătura. El face parte din elită acum
de ani buni. Vezi sculptura aia, cu aripile întinse la maxim?
Zdrențele, resturile se aruncă; eternul
bronz mai stă în echilibru gata să sară din pământ – chiar așa.

Traducere de Eliza Biță

Translation
Café

March 2015

LAKELAND

Only the names last. Yesterday, in Lakeland,
under a high crag, passing in the boat,
I saw a tablet looking across the water.
Unless they sailed close, nobody could read
the words. Yet someone caused them to be printed
on the slate, set in place below this rock
to register light's changes, catch the traveller's
attention, covered only in time of flood.

High in the fells, I found one more memorial.
This woman lost three daughters and her man
all within months, herself dying in the '20s
long after they were just names; her only son
had been born posthumously, that was clear,
but died too, in the last weeks of the Great War.

A story - and the faces lost, the actors
wiped off screen, pain deadened, all who knew them gone.
After this time, there's no recovering details;

LAKELAND

Doar numele rămân. Ieri, în Lakeland,
sub un pisc înalt, trecând cu barca
am văzut o placă memorială îndreptată spre apă.
Dacă nu navigau aproape, nimeni nu putea citi cuvintele.
Și cu toate acestea, cineva a făcut ca ele să fie imprimate
pe tăbliță, sa fie puse laolaltă sub această piatră
pentru a consemna schimbările luminii, să atragă
atenția călătorului, acoperită doar pe timp de inundații.

Sus pe munte, am mai găsit un memorial.
Această femeie pierduse trei fiice și pe bărbatul ei,
pe toți în câteva luni, chiar ea murind în anii '20
la multă vreme după ce erau doar nume. Unicul ei fiu
se născuse postum, era clar,
dar murise și el, în ultimele săptămâni ale Primului Război
Mondial.

O poveste și fețele pierdute, actorii șterși de pe ecran,
durerea înmărmurită, toți cei care i-au cunoscut, morți.

no bright imagination paints them on.
The bones disintegrate. Only the name,
chipped on this cross, obscured by Lakeland rain.

It's strange to see a lake run into marshes,
ending after miles, the undistinguished path
you painfully followed, vanishing in wet grasses.
You can go home, no more now to achieve.
Cross off this route. The waters ebb and slap;
the lake is finite, a name upon a map.

După acest timp, nu mai sunt detalii de vreo revenire.
Nu mai există o imaginație bogată care să-i schițeze mai departe.
Oasele se dezintegrează. Doar numele, cioplit pe crucea asta,
ascuns de ploaia din Lakeland.

E ciudat să vezi cum un lac dă în mlaștină,
se termină după mile întregi, drumul abia vizibil
pe care l-ai urmat cu greutate, dispare în buruieni ude.
Te poți duce acasă, nu mai ai ce să obții acum.
Taie de pe listă ruta asta. Apele se retrag și se lovesc.
Lacul este finit, un nume pe o hartă.

Traducere de Diana Apetroaei

THE NIGHT CLIMBERS OF CAMBRIDGE

When all are gone, except the cats,
and the occasional, homecoming drunk,
and the world turns chrome-yellow in the tinted light -
better in the old days when the town was dead black -
they creep from vault to chimney-stack,
with their climbing-tackle.

The college clocks chime quarter-hours
in tune as they ascend with care,
foot over foot on the frosty gleaming slates,
spires spread out like wedding cake,
crusted icing, hard to break.
Up here, it's so graceful.

The Alps are heroic but this is perverse;
if caught, they'll be punished.
Night-time creatures, like graffiti
artists with their pots of paint;

CĂȚĂRĂTORII NOCTURNI DE LA CAMBRIDGE

Când nu mai e nimeni, cu excepția pisicilor
și, din când în când, bețivul care se întoarce acasă,
iar lumea se colorează în galben cromat sub lumina colorată
mai bine pe vremuri când orașul era complet negru,
ei se strecoară din pivniță până la coșul de fum,
cu funia lor de cățărat.

Ceasurile colegiului sună din sfert în sfert de oră
cu același ritm în timp ce ei urcă cu grijă,
picior după picior pe plăcile înghețate care lucesc,
clopotnițe sunt răspândite precum torturi de nuntă,
glazură încrustată, greu de spart.
Aici sus, este atât de fermecător.

Pe Alpi e eroic, dar acest lucru e pervers.
Dacă sunt prinși, vor fi pedepsiți.
Creaturi ale nopții, precum artiști graffiti
cu gălețile lor de vopsea.

just as well their mothers don't
know what they are up to.

Legends stalk these spiky fields
of moonlit medieval stone;
characters like the mad Dean
who climbed his chapel long ago,
gave a bloodcurdling scream and then jumped down,
and the unknown hero

who risked his neck to string between
two pinnacles, a banner,
which when he'd got away unseen
flew proudly over Cambridge.
PEACE IN VIETNAM, it said. They couldn't
bring it down for ages.

Mad, of course. The glassy saints
who hug their bloodied shirts all night
and men of stone who never sleep
were less intense and driven.

Cel mai probabil mamele lor
n-au habar despre ceea ce pun la cale.

Legende străbat aceste câmpii spinoase
de piatră medievală luminată de lună.
Personaje precum nebunul Dean
care s-a cățărat pe capela sa cu mult timp în urmă,
a scos afară un țipăt de îți îngheață sângele în vene și apoi a sărit
și eroul necunoscut

care a riscat să-și rupă gâtul pentru a se da cu sfoara
între două turnuri, un drapel,
pe care atunci când a scăpat nevăzut,
l-a fluturat mândru peste Cambridge.
PACE ÎN VIETNAM, scria pe el. Nu au putut
să-l dea jos multă vreme.

O nebulie, desigur. Sfinții din sticlă
care își îmbrățișează cămașile însângerate noaptea întreagă
și bărbați din piatră care nu dorm niciodată
erau mai puțin viguroși și mânați de dorință.

Cats yowl. The drunk, if he looked up,
would swear that he was dreaming.

Pisicile miaună. Bețivul, dacă ar privi în sus,
ar jura că visează.

Traducere de Diana Apetroaei

Translation
Café

March 2015

THE COMPUTER BLINKS

I left my baby to go back to my computer,
studied the movements of markets on the high tenth floor,
there were macho jokes and I breathed their cigarette smoke;
the world of work is well protected from babies.

A dark day, flecked with snow. The last time I saw her
the milk round her mouth was wet, she was in the arms of
someone I hardly knew. My glass tower blocked out traffic;
the pearl-grey office suit shielded my dry nipples.

I thought I could fit her in, like an infinitesimal
blip on the screen. Instead came a black triangle -
THIS PROGRAMME HAS PERFORMED AN ILLEGAL
OPERATION
AND WILL BE SHUT DOWN. Everything in my life
had worked out as I wanted, till I left my baby.

CALCULATORUL CLIPEȘTE

Mi-am părăsit copilul ca să mă întorc la calculator,
și am analizat evoluția piețelor de la etajul al zecelea,
acolo am ascultat glume macho și am inhalat fumul țigărilor lor,
lumea muncii e bine apărată de bebeluși.

Era o zi întunecată, acoperită de zăpadă. Ultima dată când am
văzut-o
laptele din jurul gurii era umed, era în brațele cuiva
pe care abia îl cunoșteam. Turnul meu de cleștar încurca pe
toată lumea;
costumul de birou de un gri sidefat îmi apăra sânii rămași fără
lapte.

Credeam că mă pot descurca cu ea, cum te descurci când apare
o imagine minusculă pe ecran. În schimb m-am trezit cu un
triunghi negru pe care scria:
ACEST PROGRAM A EFECTUAT O PROCEDURĂ ILEGALĂ

ȘI VA FI ÎNCHIS. Totul din viață
fusese așa cum am vrut, până când mi-am părăsit copilașul.

Traducere de Flavia Hemcinschi,
Masteratul de Traduceri Specializate și Studii Terminologice,
Universitatea din București

Translation
Café

March 2015

A SISTER RECALLS

My brother had a quiet voice; you had to strain
to hear him from the back of a crowded room.

My brother spoke in the debate on conscription, said
he'd always be last to go forth and the first to retreat.

When the newspapers cried, 'Young men, march forward!'
he sat in one place and smiled, 'I'm a coward'.

He liked chess problems, hiking above the snow;
should have been a girl because girls didn't go.

My brother was lost in the summer advance;
his name is written on blue glass

in the college chapel. They dedicated
the window before the Lord Lieutenant

and other dignitaries, swathed in black.

CE-ȘI AMINTEȘTE O SORĂ

Fratele meu avea o voce lină; trebuia să te chinui
ca să-l poți auzi din spatele unei camere aglomerate.

Fratele meu a vorbit în dezbaterile despre recrutare, a spus
că va fi întotdeauna ultimul care să înainteze și primul care se
retrage.

Când ziarele vuiiau „Înainte, bărbați!”
el stătea pe loc și zâmbea, zicând: - Sunt un laș.

Îi placeau șahul și mersul prin zăpadă ;
trebuia să fie fată, fetele nu merg la război.

Fratele meu a pierit în luptele din vară;
numele îi stă scris pe sticlă albastră

în capela de la universitate. Au dedicat
vitraliul de dinaintea Marelui Locotenent

I went there and looked once. I shan't go back.

și altor demnitari, învăluiți în negru.

M-am dus acolo și m-am uitat o singură dată. N-o să mai merg.

Traducere de Flavia Hemscinski,
Masteratul de Traduceri Specializate și Studii Terminologice,
Universitatea din București

Translation
Café

March 2015

SATURDAY NIGHT OUT

Sometimes, working late, with books and notepaper
littering my desk, I thought that the building seemed
unnaturally quiet. Then I remembered it was
Saturday night, and, this being a women's college,
they were all out. Or sat in dark rooms, pretending
that they were out. Only my lamp burned on
regardless. Around twelve, in deep exhaustion,
and as the parties reached their climax, I
fell into bed. Later they'd come on tiptoe
down passages, doors would cautiously close. My friend
was out all night with that eligible young man
who died at twenty-seven.

DISTRAȚIA DE SÂMBĂȚĂ SEARĂ

Câteodată, când munceam până târziu, cărțile și caietele
inundându-mi biroul, aveam impresia că locul părea
neobișnuit de liniștit. Apoi îmi aduceam aminte că era
sâmbătă noapte, și, fiind un colegiu pentru fete, toate erau
plecate. Sau stăteau în camere întunecate, dând iluzia că erau
plecate. Doar lampa mea mai era totuși aprinsă.
Pe la doisprezece, frântă de oboseală,
în timp ce cuplurile ajungeau la orgasm, eu
mă prăbușeam în pat. Mai târziu fetele se-ntorceau pășind
de-a lungul coridoarelor, ușile se închideau ușor. Prietena mea
a fost toată noaptea cu tânărul acela nubil
care avea să moară la douăzeci și șapte de ani.

Traducere de Flavia Hemcinschi,
Masteratul de Traduceri Specializate și Studii Terminologice,
Universitatea din București

Translation
Café

March 2015

HE REVISITS EARTH

I landed feet first, in a rush of wind.
Grey-silver light; I saw the rarest owl
sail past; time was when I'd have noted that.
There's dust on my binoculars. And all

seems much the same. She's sitting in my chair,
red-eyed, and some years older. But the gate
hangs loosely, not the way I liked. I can't
unlock this window. Bring me up to date.

Where are the children? No response; the house
is firmly barred; they've left me far behind.
I stand here shivering; February stars
chill to the bare bone. Who has seen the wind?

EL REVINE PE PĂMÂNT

Am aterizat cu picioarele înainte, într-o rafală de vânt.
Lumină gri-argintie; am văzut cea mai rară bufniță
zburând deasupra mea; a fost o vreme când i-aș fi acordat atenție.
Pe binoclul meu e praf. Și totul

pare aproape neschimbat. Ea stă pe scaunul meu,
cu ochii roșii și mai bătrână cu câțiva ani. Dar poarta
se leagănă încolo și-ncoace, nu cum îmi plăcea mie. Nu pot
descuria acest geam. Pune-mă la curent.

Unde sunt copiii? Niciun răspuns; casa
este zăvorâtă; m-au lăsat cu mult în urma lor.
Stau aici tremurând. În februarie, stelele
te îngheață până la oase. Cine a zărit vântul?

Traducere de Alina Diaconescu

Translation
Café

March 2015

AS THE VETERAN TOLD ME .....

Knowing the military police
were after him, he stayed
long hours inside a cinema,
watching the troops parade
again, again across the screen
and then 'over the top'.
No use, when he at last got home
they'd come to pick him up.

Or you could sit inside the Tube
and feel it roll and roll,
and count the stops, and think you're safe
from every breathing soul.
At 1 a.m. it shuts; the street
is full of bad night air;
the faceless men you fear to meet
already may be there.

I have this dream; the squares are dark,

DUPĂ CUM MI-A SPUS VETERANUL .....

Știind că poliția militară
era pe urmele lui, a rămas
multe ore într-un cinematograful,
privind trupele defilând
iar și iar pe ecran
și apoi „pornind la atac”.
În zadar, când a ajuns într-un final acasă
veniseră să îl ia.

Sau puteai sta în metrou
și să îl simți legănându-se iar și iar
și să numeri opririle și să te crezi la adăpost
de orice suflet viu.
La ora 1 dimineața se închide; aerul
încărcat al nopții umple strada;
bărbații fără chip pe care ți-e teamă să-i întâlnești
ar putea fi acolo deja.

Am un vis: piețele sunt întunecate,

I used to know this place.
I loiter, take the long road round,
not one familiar face.
The Circle Line is closed; I shun
the men I cannot see.
No use; when I at last get home
they're there, to handcuff me.

pe vremuri știam locul acesta.
Umblu hai-hui, ocolesc pe drumul mai lung,
niciun chip cunoscut.
Metroul e închis; mă feresc
de bărbatii pe care nu îi zăresc.
În zadar; când ajung, într-un final, acasă,
mă așteaptă acolo ca să îmi pună cătușe.

Traducere de Alina Diaconescu

Translation
Café

March 2015

SURFING

Some people drop into a sly black hole.
I surf the net, find young good-looking men
I knew years back, now bald and gross, and some
others there were, I cannot find at all.

Some names are quite unusual; though I spell
them right, there's no response; they're either dead,
or stunned by beer and pills, or lost abroad;
and some I've quite forgotten. Just as well.

I count them out, those who were young with me.
There's the night sky, now slowly turning grey,
some few bright stars still burn at break of day;
behind them, multitudes that you can't see.

I type my own name in the flattened square;
eleven thousand references appear.

NAVIGÂND

Unii oameni dispar într-o gaură neagră ascunsă.
Eu navighez pe internet, găsesc bărbați tineri și atrăgători
pe care i-am cunoscut cu ani în urmă, acum cheli și obezi, iar pe unii
dintre ei nu îi mai găsesc deloc.

Unele nume sunt destul de neobișnuite; deși le scriu
corect, nu apare niciun rezultat; fie sunt morți,
sub influența alcoolului și pastilelor, ori s-au pierdut peste hotare;
iar pe unii i-am uitat cu desăvârșire. Cu atât mai bine.

Nu-i socotesc pe cei care au fost tineri o dată cu mine.
Iată cerul nopții, devenind, încet-încet, cenușiu,
câteva stele luminoase încă ard când se crapă de ziuă;
în spatele lor, nenumărate stele pe care nu le poți vedea.

Îmi tastez propriul nume pe pătratul aplatizat;
apar unsprezece mii de rezultate.

Traducere de Alina Diaconescu

Translation
Café

March 2015

NEW GRUB STREET

Write, damn you, write! And around him the clocks kept chiming -
the workhouse clock, the church clock at the end of his street -
forever three minutes late - and the clock of black marble
which sat over his head, and had been a wedding present.
Its hand jerked past the fake-gold Roman numerals;
flies buzzed. All through the night he'd heard those clocks.

Between the quarters, small sounds; the complaining baby;
his wife, trying to move about quietly. Doors slammed.
Wasn't there a man due to be hanged tomorrow morning?
Drink tea, half cold. The clocks. Ten thousand words.

Today, he thought, I will cover four more pages;
his hand rested limply. His fifth novel. Born dead.
He counted the strokes. He forgot the names of his characters.
Tonight, note down another wasted day.

NOUA STRADĂ A SCRITORAȘILOR LONDONEZI

Scrie, fire-ai să fii, scrie! Și, în jurul lui, ceasornicele nu se
opreau din bătut -
ceasul de la atelier, ceasul bisericii de la capătul străzii -
mereu cu trei minute în urmă - și ceasul de marmură neagră
care stătea deasupra capului său și care fusese dar de nuntă.
Acul sărea brusc peste numerele romane din aur fals;
muștele bâzâiau. Toată noaptea auzise acele ceasuri.

Prin apartamente, sunete slabe; iubitul care se plânge;
soția lui, încercând să se miște neauzită. Uși trântite.
Nu urma să fie spânzurat un bărbat mâine dimineață?
Bea ceai, pe jumătate rece. Ceasornicele. Zece mii de cuvinte.

Astăzi, se gândi, voi mai umple patru pagini;
mâna i se odihnea, fără vlagă. Cel de-al cincilea roman. Născut
mort.
Numără bătăile. Uită numele personajelor sale.
În seara asta, mai consemnează încă o zi irosită.

The hanged man would hear the clock in his last few seconds,
all London's clocks, a cracked continuous song
in the novelist's brain, and, like the hanged man's future,
the page before him stretched ahead, pure white.

Bărbatul spânzurat avea să audă bătăile ceasornicului în
ultimele sale clipe de viață,
toate ceasornicele din Londra, un cântec fragmentat, fără sfârșit,
în mintea romancierului și, precum viitorul bărbatului spânzurat,
foaia se întindea înaintea lui, de un alb imaculat.

Traducere de Alina Diaconescu

Translation
Café

March 2015

MY COUSIN

i.m. Edith Hemp

She came here - not to rest - to sweep the stairs
and empty chamber pots. The gilded chairs
still stand here; the enormous mirrors throw
my face back as they did hers, aeons ago.
Through these plush corridors she moved - her feet
not echoing - dusting, leaving all things neat.
Somewhere her midget room, a great way up
those stairs. Invisible beneath her cap
to Bournemouth's guests, but I know who she was,
my flesh, my blood, thrown early from the nest.
A small, skimped woman when she was alive,
all siblings lost, unmatched at forty-five.
No trace, not one. Still stands the Grand Hotel
but now she rests. Somewhere in Bournemouth still.

VERIȘOARA MEA

î.s. Edith Hemp

Ea a venit aici - nu pentru odihnă - ci să măture scările
și să golească ținuturile. Scaunele împodobite
încă stau acolo; oglinzile enorme îmi aruncă
fața înapoi cum făcuseră cu a ei, acum miliarde de ani.
Prin aceste coridoare somptuoase ea s-a mișcat - tălpile sale
fără ecou - desprăfuind, lăsând totul în ordine.
Undeva camera ei minusculă, sus de tot
pe acele scări. Invizibilă sub boneta sa
musafirilor lui Bournemouth, dar eu știu cine era,
sânge din sângele meu, aruncată devreme din sânul familiei.
O femeie mică și calică atunci când trăia,
toți frații pierduți, fată bătrâna la patrușcinci.
Fără neam de urmă. Încă există Grand Hotel,
dar acum ea se odihnește. Încă undeva în Bournemouth.

Traducere de Mădălina Bănuțu

Translation
Café

March 2015

LETTER TO MY RIVAL

No, Katherine, you are not right for him, stewing
in your consumption. He will be
a great man, and you are far off, sourly-smelling
of disinfectant. What he needs is me.

There across the Channel you cough, and I am healthy -
beautiful, years younger. If you love him
as you pretend, crawl into bed, and turn off
your lamp; why can't you be unselfish, Katherine?

Imagine me, then, at literary lunches,
smiling at his elbow - oh, yes, all London knows -
see cameras flash as he scoops the prizes.
Get up. Shake the corruption from your clothes.

And I'll imagine you, Katherine - thinner
perhaps now, and with early-sunken eyes -
dragging your suitcase to some Hotel Mimosa;
alone, beneath those blue un-English skies.

SCRISOARE CĂTRE RIVALA MEA

Nu, Katherine, nu ești făcută pentru el, fierbând
în propria-ți tuberculoză. El va fi
un mare om, iar tu ești departe de a fi, duhnind
a dezinfectant. Ce are nevoie sunt eu.

Acolo, peste Canal, tușești, iar eu sunt sănătoasă -
frumoasă, mult mai tânără. Dacă-l iubești,
cum pretinzi, târăște-te în pat și stinge-ți
lampa; de ce nu poți fi altruistă, Katherine?

Imaginează-mă, atunci, la prânzuri literare,
zâmbind la cotul lui - da, toată Londra știe -
vezi camerele pozându-l în timp ce-și culege premiile.
Ridică-te. Scutură corupția din hainele tale.

Iar eu mi te imaginez, Katherine - mai slabă
poate acum și cu ochii adânciți prea devreme -
târându-ți valiza spre vreun Hotel Mimosa;
singură, sub acele ceruri albastre și ne-engezești.

Traducere de Mădălina Bănuțu

Translation
Café

March 2015

BABY YOU CAN DRIVE MY CAR

Here, take my keys. I'm off. I know that son of a bitch
saw us, and we can't be seen together.

Go back to the party; I'll pick up the car
tomorrow morning. Nice to know you, honey.

He's gone and night swallows him. Still in her flimsy dress
she drives wildly through a black unknown landscape.
The car huge, hard to handle. Her head swims, tears ruin
her careful make-up. She thought he liked her.

He'll cross the dark water, show up at his motel
in the small hours, establish his alibi,
go to Mass with his wife, shed tears, die of a brain tumour
(they're getting quite common) after four decades.

The roads stretch on and on; she is going at full speed
down a dirt track. How can she face them
or even turn the car? And there's no one to hear
that car splash into deep cold water.

IUBIRE, DU-MĂ UNDE VREI

Uite, ia-mi cheile. Plec. Știu că nenorocitul ăla
ne-a văzut și nu putem fi văzuți împreună.
Întoarce-te la petrecere; iau eu mașina
mâine dimineață. Mi-a părut bine, dulceață.

El dispare și noaptea-l înghite. Încă în rochia ei subțirică
ea conduce nebunește prin peisajul negru și necunoscut.
Mașina imensă, greu de condus. E năucită, lacrimi distrug
grijuliul ei machiaj. Credea că el o place.

El va traversa apa întunecată, va apărea la motel
în primele ore ale dimineții, își va stabili un pretext,
va merge la liturghie cu soția, va vărsa lacrimi, va muri de o
tumoare cerebrală
(devin din ce în ce mai comune) după patru decenii.

Drumul se-ntinde la nesfârșit; ea merge cu viteză maximă
pe drum neasfaltat. Cum îi poate privi în ochi
sau întoarce mașina? Și nu e nimeni să audă
acea mașină tâșnind în apa adâncă și rece.

Traducere de Mădălina Bănuțu

KNOCKING OVER THE KING

I resign. It's like the chess congress, in that town by the sea,
where men from a dozen time-zones
sit in deep concentration, while the quiet crowds drift past;
here's one alphabet they all comprehend.

I've been manoeuvring to avoid my fate all day,
December sunlight streams through plate-glass windows.
But it grows dark early, there's a flurry of snow
and the lamps are coming on; you've outclassed me.

The afternoon wears on and, in whispers, they discuss us;
men go out to smoke, the board-boys are flagging.
The pawns are lost, and the minor grandees;
your rooks and queen are trained on my stronghold.

You understand the patterns,
each one elegant, unique as the snowflake.
Your next move is a classic; this game will go in the books.
Time to knock over my king.

ŞAH LA REGE

Renunţ. Este ca turneul de şah, în acel oraş de lângă mare,
unde oameni din diferite fusuri orare
stau în adâncă concentrare pe când mulţimile tăcute trec pe lângă;
acesta este un alfabet pe care îl înţeleg toţi.

Toată ziua am tot încercat să mă feresc de a mea soartă,
Lumina soarelui decembrie inundă a ferestrei sticlă.
Dar seara se lasă devreme, este o rafală de zăpadă
iar luminile s-aprind; m-ai întrecut.

După amiaza se scurge încet iar ei în şoaptă ne vorbesc;
Bărbaţii ies să fumeze, băieţii de lângă tabelă semnalizează.
Pionii s-au pierdut, la fel şi nobilii minori;
turnurile şi regina se antrenează în a mea fortăreaţă.

Înţelegi tiparele,
fiecare, elegant, unicat asemenea unui fulg de nea.
Următoarea ta mutare este una clasică; acest joc va rămâne-n
istorie.
E timpul să-mi dau şah la rege.

Traducere de Ana Vartolomei

Translation
Café

March 2015

THE FIRST WIFE'S TALE

I am wiped out. They do not speak my name.
She has it all now - children, goods, the lot.
No contest; I am dead and have no claim.

She walks in - the surroundings are the same -
pours tea, snaps roses' heads. And I shall rot.
I am wiped out and they don't speak my name.

Routines go on; she drives my children home
from school and tucks the baby in his cot.
I won't protest; I'm dead and have no claim.

She entertains his friends - the ones who came
before my time - smiles, savours all she's got.
I am wiped out. They do not speak my name.

You hear faint whispers, hints she has no shame,
but it no longer matters who did what,
considering I am dead, and have no claim.

POVESTEA CELEI DINTĂI SOȚII

Eu nu mai sunt. Al meu nume ei nu-l mai spun.
Copii, bunuri, noroc - ale ei-s acum.
Fără luptă. Moartă sunt și nu cer nimic.

Pășește...totu-i la fel:
ceai toarnă, boboci de trandafir frânge. Iară eu voi putrezi.
Eu nu mai sunt, iar al meu nume ei nu-l mai spun.

Viața continuă; copiii acasă sosesc
cu ea de la școală - pe cel mic în pătuț îl pune.
Nu mă voi lupta; moartă sunt și nu cer nimic.

Pe-ai lui prieteni îi distrează - aceia de-i avea
pe când nu mă cunoștea - zâmbește, savurează tot ce are.
Eu nu mai sunt. Al meu nume ei nu-l mai spun.

Vagi murmure s-aud, dovezi ale rușinii pe care n-o are,
dar rost nu mai are cine ce-a făcut,
până la urmă moartă sunt și nu cer nimic.

The man we loved gets very little blame;
she did, but now she's here, and I am not.
I am wiped out and they don't speak my name,
seeing that I am dead, and have no claim.

Bărbatul iubit e prea puțin învinuit;
doar ea poartă vină, dar ea e-aici iar eu nu-s.
Eu nu mai sunt, iar al meu nume ei nu-l mai spun
văzând că moartă sunt și nu cer nimic.

Traducere de Ana Vartolomei

Translation
Café

March 2015

FANNY BRAWNE

(the fiancée of Keats)

So here I am, walking through the Boboli gardens
decorously with my children, who aren't his,
who run in late spring sunlight, so much warmer
than in England. They make me look my age.

Their faces radiant and they don't glance backwards,
bunches of crimson anemones in their hands.
He said it was the blood of the god Adonis
which fell in bright slow drops, spotting the woods.

One day I might go south to Rome, and sit on
the quiet grass of the English cemetery.
His name is writ in water. I've told my husband
nothing. It feels like adultery.

I know the place only from descriptions
by poets; wandering flocks of sheep and goats
feast on the daisies, and the youthful shepherds

FANNY BRAWNE

(logodnica lui Keats)

Iată-mă plimbându-mă decent prin grădinile Boboli
alături de copiii mei, care nu-s ai lui,
care aleargă sub razele unei primăveri târzii, mult mai cald
decât în Anglia. Ei mă fac să îmi arăt vârsta.

Fețele le radiază și nu privesc înapoi,
buchete de anemone stacojii țin.
El spuse că sângele zeului Adonis era
căzut în picături strălucitoare pătând pădurea.

Într-o zi s-ar putea să merg în sud, la Roma și să mă așez
pe iarba tăcută a cimitirului englezesc.
Numele-i scris în apă. Nu i-am spus soțului meu
nimic. Mă simt de parcă l-aș înșela.

A locului am știință din a poeți descrieri;
turme de oi și capre hoinare
se desfătează prin margarete, iar păstori tineri

doze briefly near his stone on summer nights.

That's a good dream, but I won't return to Hampstead
and its chill winds. The wild boar gashed his thigh.
His sister never forgave me for getting married
and I think his friends hated me. When I die

they'll put me far from where he is;
angels and broken lyres will crowd around
my headstone - Frances, wife of Louis Lindon -
and vicious words won't gore us, underground.

lângă a lui piatră lin ațipesc în nopți de vară.

E un vis frumos dar nu mă voi întoarce la Hampstead
și ale sale vânturi reci. Mistrețul a lui coapsă și-a tăiat.
Sora lui niciodată nu m-a iertat pentru că m-am măritat
și cred că prietenii lui m-au urât. Când voi muri

departe de el mă vor pune;
îngeri și lire frânte se vor îngrămădi în jurul
pietrei mele de mormânt - Frances, soție a lui Louis Lindon -
iar cuvintele jignitoare nu ne vor putea străpunge-n mormânt.

Traducere de Ana Vartolomei

Translation
Café

March 2015

ON THE TIDELINE

Slowly, he came round.
He knew this was the Intensive Care Unit, but he'd been
dreaming
of sixty years back, walking Yarmouth sands with his father,

who'd told him about Newton,
the discovery of light, how the seven colours
blend into white at last, and of how he had said:

I seem to myself to have been like a boy playing
next to the sea, picking up some bright shell or pebble
while before me the mighty ocean lay unexplored.

Three doctors sat round his bed.
They introduced themselves as specialists, so he knew
this was crunch time. One said:

'Good afternoon, Mr Smith.
A scientist, aren't you? Yes, a distinguished scientist.

CONFLUENȚĂ

Încet, el își reveni.
Știa că asta era Terapia Intensivă, dar tocmai ce visase despre
acum șaiszeci de ani, mergând prin nisipul din Yarmouth cu
tatăl său,

care-i spusese despre Newton,
despre descoperirea luminii, cum cele șapte culori
se unesc în alb într-un final și despre cum spusese:

Îmi par să fi fost ca un băiat jucându-se
lângă mare, ridicând vreo cochilie sau pietricică lucioasă
în timp ce înaintea mea oceanul vast zăcea neexplorat.

Trei doctori erau în jurul patului său.
Se prezentară ca specialiști, așa că știa că
acum e momentul decisiv. Unul spuse:

- Bună ziua, dl. Smith.
Om de știință, așa-i? Da, distins om de știință.

Four days we've been reducing your medication

so you can understand what's going on. It isn't
good news, unfortunately. If we end the treatment
now, you will die. If we continue, you will

still die, some weeks or months from now. It would mean
kidney machines, exhaustion, a long struggle
and no good outcome. What do you wish us to do?

Next to the German Ocean, his father had told him
the shells he liked to pick up were the hard casing
of creatures that lived in the sand or rocks, whose bodies

were washed out by the sea when they died. 'There is no God' -
he thought - 'but I can cope with that'. How the old man,
a parson, had grieved when he had made the decision

to follow truth step after logical step! He said:
'I prefer to die now, when I'm in control. Please take
that oxygen mask; it will not be needed'. The February light

De patru zile vă reducem doza de medicamente

ca să pricepeți ce se întâmplă. Nu sunt
vești bune, din păcate. Dacă încheiem tratamentul
acum, veți muri. Dacă-l continuăm, tot

veți muri, peste câteva luni sau săptămâni. Ar însemna
aparate pentru rinichi, epuizare, o bătălie lungă
și fără rezultat. Ce doriți să facem?

Lângă Marea Nordului, tatăl său îi spusese:
cochiliile cu care-i plăcea să umble erau învelișul dur
al creaturilor care trăiau în nisip sau roci, ale căror trupuri

erau respinse de ocean când mureau. - Nu există Dumnezeu,
se gândi, dar pot să fac față. Cum bătrânul om,
un preot, jelise atunci când luase decizia de a

urmări adevărul cu pașii ghidați de rațiune! El spuse:
- Prefer să mor acum, când eu țin frâiele. Vă rog luați
masca aceea de oxigen, nu e necesară. Lumina lui februarie se

dribbled away.

The grandchildren came in,
in tears, prepared to argue. The girl, in particular, looked
like him. He thought, I'll walk into the darkness

open-eyed; the colours will not be lost, the atoms
regroup themselves. 'I am leaving', he said, and turned
to the ocean.

scurse încetișor.

Intrară nepoții,
înlăcrimați, pregătiți să se opună. Fata, în special, arăta
ca el. El se gândi, voi merge în întuneric

cu ochii mari; culorile nu vor fi pierdute, atomii
se vor regrupa. – Plec, zise și se întoarse
către ocean.

Traducere de Mădălina Bănuțu

A.N. OTHER

I am the fourth from the right, the one in dark glasses.
I don't photograph well (and believe me, I've changed since then).
I was always a long way down the list, and no doubt you had
trouble
finding me out. But some people said I was good.

And that's him, in the centre. Even in those days
he was outstanding. Well, you know all about him.
We went out drinking quite a lot, and I've seen him under
circumstances -
but invariably he pulled himself together before the curtain.

I played Third Murderer, Ghost of the old King Hamlet,
understudied him several times, but I never got
the chance to show what I might have done; I stayed
in the wings, I read yesterday's paper, I heard them cheering.

To those who have, is given. I'd stand there smiling
while he accepted champagne, several silver statues,

U.N. ALTUL

Sunt al patrulea din dreapta, cel cu ochelari negri.
Nu ies bine în poze (și crede-mă, m-am schimbat de-atunci).
Întotdeauna am fost printre ultimii pe listă și cu siguranță ți-a
fost greu
să mă descoperi. Dar unii oameni au spus că am fost priceput.

Iar acela e el, în centru. Chiar și în acele zile
a fost remarcabil. Oricum, știi totul despre el.
Ieșeam să bem destul de des și l-am văzut în anumite
circumstanțe -
dar inevitabil își venea în fire înainte de ridicarea cortinei.

Am jucat Al Treilea Ucigaș, Fantoma bătrânului Rege Hamlet,
am fost dublura lui de câteva ori, dar niciodată n-am avut
ocazia să arăt ce-aș fi putut face; am rămas
în culise, am citit ziarul de ieri, i-am auzit aclamând.

Căci oricui are, i se va da mai mult. Aș sta acolo zâmbind
în timp ce el accepta șampanie, câteva statuete de argint,

flowers for whichever woman, and bowed graciously.

I don't complain. I've had ten good years, and my grandchildren,
while he, as you know, died at fifty-eight, a tragic
loss to the British theatre, of which he was the brightest -
But I wonder if, in another ten years, he'll be quite so -
Yes, I'm delighted to help. Please tell me when the programme
is on.

flori pentru fiecã femeie și se apleca grațios.

Nu mă plâng. Am avut zece ani buni și pe nepoții mei,
în timp ce el, cum bine știi, a murit la cincizeci și opt de ani, o
tragicã pierdere pentru teatrul britanic, din care era cel mai
strãlucitor -
Dar mă întreb dacã, în alți zece ani, el va fi la fel -
Da, mă bucur sã ajut. Vã rog spuneți-mi când este spectacolul.

Traducere de Mădălina Bănuțu

Translation
Café

March 2015

BLACK SEA EXILE

There was no light nor learning; I existed
for twenty years, like Ovid, half-unfree.
Midwinter nights, I stared at Ursa Major,
heard the cold sea.

I dreamed of the great libraries; my books were
proscribed, my name now barely known.
My neighbours spoke no Latin; I hung round for
stale news from Rome.

Men shunned me, whispered he offended Caesar
(a fault I purged in tears).
The Emperor is dead; my ship stands waiting.
I'll go to Rome. But now, how few the years!

EXIL LA MAREA NEAGRĂ

N-a fost neam de lumină sau învățătură; am existat
timp de douăzeci de ani, ca Ovidius, jumătate-prins.
În nopțile din mijlocul iernii, priveam îndelung Carul Mare,
auzeam marea rece.

Am visat la marile biblioteci; cărțile mele erau
interzise, numele meu acum aproape uitat.
Vecinii mei nu vorbeam latină; așteptam după
vești vechi din Roma.

Bărbații mă ocoleau, șopteau l-a jignit pe Cezar
(o vină purificată-n lacrimi).
Împăratul este mort; barca mea stă-n așteptare.
Voi merge la Roma. Dar acum, cât de puțini sunt anii!

Traducere de Mădălina Bănuțu

Translation
Café

March 2015